

mianowania funkcjonariuszy na stanowiska służbowe, przenoszenia oraz zwalniania z tych stanowisk.

§ 2. Przeniesienie funkcjonariusza do dyspozycji Szefa CBA może nastąpić w przypadku przewidywanego wyznaczenia funkcjonariusza na inne stanowisko służbowe.

§ 3. Dokonując przeniesienia funkcjonariusza do dyspozycji, uwzględnia się dotychczasowy przebieg służby funkcjonariusza, posiadane przez niego kwalifikacje zawodowe oraz predyspozycje, jak również istniejące możliwości etatowe i potrzeby ewentualnego mianowania danego funkcjonariusza na inne równorzędne stanowisko służbowe.

§ 4. Decyzję w sprawie przeniesienia funkcjonariusza do dyspozycji wydaje Szef CBA z urzędu lub na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz pełnił służbę.

§ 5. 1. Funkcjonariuszowi przeniesionemu do dyspozycji nie wyznacza się stałego zakresu obowiązków służbowych.

2. W okresie pozostawania w dyspozycji funkcjonariusz może zostać:

1) wyznaczony do wykonywania określonych zadań służbowych, jeżeli charakter tych zadań odpowiada posiadanym przez funkcjonariusza kwalifikacjom, lub do pełnienia, na określonych warunkach, dyżurów;

2) skierowany do odbycia odpowiednich kursów, szkoleń lub praktyk zawodowych.

3. Określając warunki pełnienia dyżurów, o których mowa w ust. 2 pkt 1, ustala się w szczególności miejsce pełnienia dyżurów i sposób bezpośredniego kontaktowania się w tym czasie z funkcjonariuszem, biorąc pod uwagę wnioski funkcjonariusza, o ile ich uwzględnienie nie wpłynie negatywnie na możliwość niezwłocznego podjęcia przez funkcjonariusza wykonania zadania służbowego podczas dyżuru.

4. Terminy dyżurów oraz czas trwania określa Szef CBA.

5. W sprawach, o których mowa w ust. 2 i 3, właściwy jest Szef CBA.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Kaczyński*

1405

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO¹⁾

z dnia 12 października 2006 r.

w sprawie warunków kierowania osób za granicę w celach naukowych, dydaktycznych i szkoleniowych oraz szczególnych uprawnień tych osób

Na podstawie art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. — Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Osoby mające stałe miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które spełniają warunki określone przez podmiot zagraniczny, mogą być kierowane za granicę w celu:

1) prowadzenia badań naukowych — jeżeli uczestniczą w realizacji badań naukowych w kraju;

2) podejmowania i prowadzenia działalności dydaktycznej;

3) szkoleniowym na:

a) odbycie części jednolitych studiów magisterskich lub studiów pierwszego stopnia albo studiów drugiego stopnia,

b) studia podyplomowe,

c) studia doktoranckie — jeżeli posiadają odpowiedni dorobek naukowy i co najmniej roczny staż pracy w danej specjalności,

d) staże naukowe, artystyczne lub specjalizacyjne,

e) kursy językowe i inne kursy podnoszące kwalifikacje zawodowe,

f) praktyki zawodowe.

§ 2. Osoby, o których mowa w § 1, zwane dalej „osobami kierowanymi”, mogą być kierowane za granicę przez jednostki organizacyjne należące do sektora finansów publicznych, a w szczególności jednostki państwowej i samorządowej sfery budżetowej oraz

¹⁾ Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego kieruje działem administracji rządowej — szkolnictwo wyższe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (Dz. U. Nr 131, poz. 912).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 144, poz. 1043.

jednostki prowadzące kształcenie lub badania naukowe, zwane dalej „jednostkami kierującymi”, w celu prowadzenia badań naukowych lub w celach szkoleniowych na koszt:

- 1) własny;
- 2) podmiotu niebędącego jednostką kierującą;
- 3) jednostki kierującej — w zakresie obejmującym stypendium lub inne świadczenia, o których mowa w § 3—5.

§ 3. Osobom kierowanym za granicę w celu prowadzenia badań naukowych lub w celach szkoleniowych jednostka kierująca może przyznać miesięczne stypendium na pokrycie kosztów utrzymania i zakwaterowania na okres realizowania zadań w ramach celów, w jakich zostały skierowane za granicę, z zastrzeżeniem § 5, w wysokości:

- 1) nie niższej niż 30 % stawki dodatku zagranicznego bazowego, właściwego dla państwa, do którego osoba jest kierowana, ustalonej zgodnie z § 5 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie dodatku zagranicznego i świadczeń przysługujących członkom służby zagranicznej wykonującym obowiązki służbowe w placówce zagranicznej (Dz. U. Nr 239, poz. 2048, z 2004 r. Nr 50, poz. 480 oraz z 2005 r. Nr 122, poz. 1026);
- 2) nie wyższej niż kwota stanowiąca równowartość diety w pełnej wysokości z tytułu podróży służbowych poza granicami kraju, właściwej dla państwa, do którego osoba jest kierowana, określonej w załączniku do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2002 r. w sprawie wysokości oraz warunków ustalania należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju (Dz. U. Nr 236, poz. 1991, z 2003 r. Nr 199, poz. 1951, z 2004 r. Nr 271, poz. 2687 oraz z 2005 r. Nr 186, poz. 1555) — za każdy dzień, w którym będzie otrzymywane stypendium.

§ 4. Osobom kierowanym za granicę w celu prowadzenia badań naukowych lub w celach szkoleniowych jednostka kierująca może przyznać świadczenia inne niż stypendium, o którym mowa w § 3, w szczególności:

- 1) zwrot kosztów podróży do miejsca prowadzenia badań naukowych lub odbywania szkolenia i z powrotem, a w przypadku gdy okres prowadzenia badań naukowych lub odbywania szkolenia trwa dłużej niż rok akademicki — zwrot kosztów podróży do miejsca prowadzenia badań naukowych lub odbywania szkolenia, raz w ciągu roku akademickiego;
- 2) zwrot kosztów zakupu polisy ubezpieczeniowej na wypadek choroby lub następstw nieszczęśliwych wypadków;

- 3) zwrot kosztów zakupu pomocy naukowych związanych z realizacją celów, w jakich osoby te zostały skierowane za granicę;
- 4) zwrot opłat wizowych lub opłat związanych z legalizacją pobytu za granicą.

§ 5. 1. Osobom kierowanym za granicę na studia doktoranckie jednostka kierująca może przyznać stypendium, o którym mowa w § 3:

- 1) w przypadku stacjonarnych studiów doktoranckich — na okres trwania studiów nie dłuższy niż 3 lata, wypłacane nie dłużej niż przez 11 miesięcy w jednym roku akademickim;
- 2) w przypadku niestacjonarnych studiów doktoranckich — na okres 8 miesięcy do wykorzystania w czasie trwania studiów, nie dłuższym niż 4 lata.

2. Jednostka kierująca może przyznać osobie, o której mowa w ust. 1, świadczenia inne niż stypendium wymienione w § 3, w szczególności:

- 1) zwrot kosztów przygotowania rozprawy doktorskiej;
- 2) zwrot kosztów przejazdów w kraju odbywania studiów doktoranckich, jeżeli zmiana miejsca pobytu wynika z planu odbywania tych studiów;
- 3) zwrot kosztów przejazdu:
 - a) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 — do miejsca odbywania studiów doktoranckich i z powrotem, raz w ciągu roku akademickiego,
 - b) w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 — do miejsca odbywania studiów doktoranckich i z powrotem, przy czym liczba przejazdów wynikająca z programu studiów nie może przekraczać 12 przejazdów w całym okresie trwania studiów;
- 4) zwrot kosztów zakupu polisy ubezpieczeniowej na wypadek choroby lub następstw nieszczęśliwych wypadków;
- 5) zwrot kosztów zakupu pomocy naukowych związanych z odbywanymi studiami doktoranckimi;
- 6) zwrot opłat wizowych lub opłat związanych z legalizacją pobytu za granicą.

§ 6. Osobom kierowanym za granicę w celu podejmowania i prowadzenia działalności dydaktycznej jednostka kierująca może przyznać:

- 1) ryczałt na pokrycie kosztów utrzymania i zakwaterowania — w wysokości nieprzekraczającej 150 % stawki dodatku zagranicznego bazowego ustalonego dla państwa, do którego osoba jest kierowana, zgodnie z przepisami, o których mowa w § 3 pkt 1;
- 2) zwrot kosztów podróży do miejsca prowadzenia zajęć dydaktycznych i z powrotem, raz w ciągu roku akademickiego;

- 3) zwrot kosztów zakupu polisy ubezpieczeniowej na wypadek choroby lub następstw nieszczęśliwych wypadków;
- 4) zwrot opłat wizowych lub opłat związanych z legalizacją pobytu za granicą.

§ 7. Świadczenia przyznane przez jednostkę kierującą osobie kierowanej za granicę są wypłacane za pośrednictwem polskich przedstawicielstw dyplomatycznych lub urzędów konsularnych albo w sposób ustalony przez strony.

§ 8. 1. Osobie kierowanej za granicę jednostka kierująca wydaje skierowanie określające:

- 1) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej osoby skierowanej;
- 2) cel skierowania za granicę;
- 3) okres, na który osoba zostaje skierowana za granicę;
- 4) zakres świadczeń przyznanych osobie skierowanej i podmioty, które przyznały te świadczenia.

2. Na uzasadniony wniosek osoby kierowanej za granicę, a w przypadku osoby kierowanej za granicę pozostającej w zatrudnieniu — za zgodą jej pracodawcy, jednostka kierująca może przedłużyć okres, na który osoba została skierowana za granicę, nie dłużej niż do 12 miesięcy, określając jednocześnie, czy w okresie tym osoba skierowana otrzymuje świadczenia.

§ 9. 1. Osoba pozostająca w zatrudnieniu może zostać skierowana za granicę, jeżeli uzyska zgodę pracodawcy oraz zostanie jej udzielony urlop szkoleniowy lub urlop bezpłatny.

2. W przypadku gdy osoba jest kierowana za granicę na okres nieprzekraczający miesiąca, zatrudniającego ją pracodawca udziela jej urlopu szkoleniowego płatnego według zasad obowiązujących przy obliczaniu wynagrodzenia za urlop wypoczynkowy.

3. W przypadku gdy osoba, o której mowa w ust. 1, jest kierowana za granicę na okres przekraczający miesiąc lub w stosunku do której długość okresu skierowania została przedłużona, na pozostały okres skierowania zatrudniającego ją pracodawca może udzielić jej urlopu szkoleniowego.

§ 10. 1. Jednostka kierująca może zawrzeć z osobą kierowaną za granicę umowę, w której zobowiązuje się do wypłacania na jej rzecz świadczeń wymienionych w § 3—6.

2. W umowie mogą być ustalone warunki cofnięcia przyznanych świadczeń.

§ 11. 1. Do osoby kierowanej za granicę w celu prowadzenia badań naukowych lub w celach szkoleniowych, na koszt podmiotu niebędącego jednostką

kierującą, której przyznane zostało stypendium przez instytucję zagraniczną, organizację systemu Narodów Zjednoczonych lub przez inną organizację międzynarodową, a także której przyznane zostało stypendium na podstawie umowy międzynarodowej, stosuje się przepisy § 10 i § 12 ust. 1.

2. Osobie, o której mowa w ust. 1, zatrudniającego ją pracodawca może udzielić urlopu zgodnie z § 9.

§ 12. 1. Osoba skierowana za granicę na koszt jednostki kierującej na okres dłuższy niż 12 miesięcy zobowiązana jest złożyć raz w ciągu roku akademickiego sprawozdanie z rezultatów osiągniętych w realizacji celów, w jakich została skierowana za granicę.

2. Kierownik jednostki kierującej może odwołać osobę skierowaną za granicę w terminie 14 dni od dnia otrzymania informacji o przypadku naruszenia przez tę osobę przepisów prawa lub o przypadku niedostatecznych postępów w nauce lub badaniach naukowych, zawinionych przez osobę skierowaną, albo niezłożenia sprawozdania, o którym mowa w ust. 1.

3. W przypadku odwołania osoby skierowanej za granicę kierownik jednostki kierującej informuje zagranicznego opiekuna naukowego lub zagraniczną jednostkę prowadzącą kształcenie oraz podmiot niebędący jednostką kierującą, który przyznał świadczenia tej osobie, o zaistnieniu okoliczności uzasadniających odwołanie osoby skierowanej.

4. Jednostka kierująca może cofnąć wypłacanie stypendium, o którym mowa w § 3, lub ryczałtu, o którym mowa w § 6 pkt 1, w przypadkach, o których mowa w ust. 2, a także na wniosek zagranicznego opiekuna naukowego lub zagranicznej jednostki prowadzącej kształcenie, jeżeli osoba skierowana za granicę nie realizuje zadań w ramach celów, w jakich została skierowana.

§ 13. Osobom skierowanym za granicę przed dniem wejścia w życie rozporządzenia świadczenia przyznane na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów wypłaca się do końca okresu, na który świadczenia te zostały przyznane.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego:

M. Seweryński

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 7 kwietnia 2005 r. w sprawie warunków kierowania osób za granicę w celach naukowych, dydaktycznych i szkoleniowych oraz szczególnych uprawnień tych osób (Dz. U. Nr 69, poz. 613), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 275 ust. 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. — Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 164, poz. 1365 oraz z 2006 r. Nr 46, poz. 328, Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 144, poz. 1043).